

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 24

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 7 ianuarie 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 493 din 13 iulie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 283 alin. (3) și ale art. 284 alin. (3)—(5) din Codul de procedură penală	2–5
Decizia nr. 675 din 21 octombrie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 alin. (2) și (3) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor	5–7
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
33. — Hotărâre pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind stabilirea condițiilor de înființare a posturilor în afara organigramei pentru activitatea prestată în Task Force — Unitatea de management al Programelor de transformare digitală pe durata derulării Planului național de redresare și reziliență al României	8–9
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
43. — Decizie pentru eliberarea domnului Neculai Tănase din funcția de secretar de stat în cadrul Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației	10
44. — Decizie pentru numirea domnului Niculae Vlad-Ștefan în funcția de secretar de stat în cadrul Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației	10
ACTE ALE COMITETULUI NAȚIONAL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ	
2. — Hotărâre privind procedura de aprobare a listei cu încadrarea țărilor/teritoriilor în zonele de risc epidemiologic, criteriilor pe baza cărora se stabilește încadrarea acestora și a regulilor de aplicare a măsurii carantinei asupra persoanelor, precum și aprobarea Listei cu clasificarea țărilor/teritoriilor în funcție de rata de incidență cumulată	11–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 493

din 13 iulie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 283 alin. (3) și ale art. 284 alin. (3)—(5) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Irina-Ioana Kuglay.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 283 alin. (3) și ale art. 284 alin. (3) și (5) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Dănuț Radu Țuluca în Dosarul nr. 2.461/104/2016/a3 al Tribunalului Olt — Secția penală, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.456D/2018.

2. La apelul nominal lipsește autorul excepției. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.589D/2018, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 283 alin. (3) și art. 284 alin. (1)—(5) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Dănuț Radu Țuluca în Dosarul nr. 4.932/104/2013*/a1 al Tribunalului Olt — Secția penală.

4. La apelul nominal se constată lipsa autorului excepției. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, din oficiu, pune în discuție conexarea Dosarului nr. 1.589D/2018 la Dosarul nr. 1.456D/2018. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării dosarelor. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 1.589D/2018 la Dosarul nr. 1.456D/2018, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată. Se face trimitere la Decizia Curții Constituționale nr. 20 din 19 ianuarie 2021.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin Încheierea nr. 120 din 24 septembrie 2018 și Încheierea din 26 septembrie 2018, pronunțate în dosarele nr. 2.461/104/2016/a3 și nr. 4.932/104/2013*/a1, **Tribunalul Olt — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 283 alin. (3) și ale art. 284 alin. (3) și (5) din Codul de procedură penală și respectiv, cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 283 alin. (3) și art. 284 alin. (1)—(5) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Dănuț Radu Țuluca

într-o cauză având ca obiect soluționarea unor cereri de anulare a unor amenzi judiciare formulate de autorul excepției.

8. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, referitor la dispozițiile art. 283 alin. (3) din Codul de procedură penală, se susține că acestea sunt lipsite de claritate, precizie și previzibilitate, întrucât legiuitorul nu a definit sintagma „lipsa nejustificată” din cuprinsul textului criticat și nu a prevăzut criterii legale obiective pentru a determina caracterul nejustificat al lipsei avocatului de la ședința de judecată. Autorul excepției arată că, la termenele la care a lipsit, fiind amendat cu amendă judiciară, a asigurat apărarea unor alte persoane, la aceleași ore, la instanțe care au sediile în orașe diferite. Pentru aceste motive, se susține că dispozițiile legale criticate încalcă principiul legalității, dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare al avocatului căruia îi sunt aplicabile. Este invocată jurisprudența Curții Constituționale referitoare la principiul legalității incriminării și a pedepsei, respectiv deciziile nr. 363 din 7 mai 2015 și nr. 603 din 6 octombrie 2015.

9. Cu privire la dispozițiile art. 284 alin. (3)—(5) din Codul de procedură penală, se susține că acestea nu asigură o cale de atac împotriva încheierii prin care este dispusă amenda judiciară, prevăzută la art. 283 alin. (3) din Codul de procedură penală, întrucât reglementează dreptul avocatului de a formula cerere de anulare sau de reducere a amenzii aplicate. Se arată că reglementarea dreptului de a formula o astfel de cerere nu echivalează cu reglementarea unei căi de atac, motiv pentru care dispozițiile art. 284 alin. (3)—(5) din Codul de procedură penală încalcă accesul la justiție, dreptul la un proces echitabil și exigența asigurării dublului grad de jurisdicție în materie penală, fiind, totodată, contrare prevederilor art. 1 alin. (5) și art. 129 din Constituție.

10. **Tribunalul Olt — Secția penală** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Sunt invocate deciziile Curții Constituționale nr. 561 din 19 septembrie 2017 și nr. 353 din 11 mai 2017.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, conform încheierilor de sesizare, dispozițiile art. 283 alin. (3) și ale art. 284 alin. (3) și (5) din Codul de procedură penală și, respectiv, dispozițiile art. 283 alin. (3) și ale art. 284 alin. (1)—(5) din Codul de procedură penală. Din analiza excepției de neconstituționalitate, Curtea reține că autorul critică, în realitate, prevederile art. 283 alin. (3) și ale art. 284 alin. (3)—(5) din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins:

— Art. 283 alin. (3): „*Lipsa nejustificată a avocatului ales sau desemnat din oficiu, fără a asigura substituirea, în condițiile legii, sau refuzul nejustificat al acestuia de a asigura apărarea, în condițiile în care s-a asigurat exercitarea deplină a tuturor drepturilor procesuale, se sancționează cu amendă judiciară de la 500 lei la 5.000 lei. Baroul de avocați este informat cu privire la amendarea unui membru al baroului.*”

— Art. 284 alin. (3)—(5): „(3) *Dacă persoana amendată justifică de ce nu și-a putut îndeplini obligația, judecătorul de drepturi și libertăți, judecătorul de cameră preliminară sau instanța de judecată poate dispune anularea ori reducerea amenzi.*

(4) *Cererea de anulare sau de reducere a amenzi aplicate prin ordonanță va fi soluționată de judecătorul de drepturi și libertăți, prin încheiere.*

(5) *Cererea de anulare sau de reducere a amenzi aplicate prin încheiere va fi soluționată de un alt judecător de drepturi și libertăți, respectiv de un alt judecător de cameră preliminară ori de un alt complet, prin încheiere.*”

15. Se susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3)—(5) referitoare la statul român și la calitatea legii, ale art. 11 alin. (2) cu privire la dreptul internațional și dreptul intern, ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi, ale art. 21 cu privire la accesul liber la justiție, ale art. 24 alin. (1) referitor la dreptul la apărare, ale art. 129 privind folosirea căilor de atac și ale art. 148 cu privire la integrarea în Uniunea Europeană, precum și prevederilor art. 6 și 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la dreptul la un proces echitabil și la principiul legalității incriminării și a pedepsei și dispozițiilor art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenție privind dublul grad de jurisdicție în materie penală.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile legale criticate au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate, prin raportare la critici similare, instanța de contencios constituțional pronunțând, în acest sens, Decizia nr. 20 din 19 ianuarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 473 din 6 mai 2021.

17. Prin decizia anterior menționată, Curtea a reținut că dispozițiile art. 283 alin. (3) din Codul de procedură penală sunt în acord cu prevederile art. 1 alin. (3)—(5) și ale art. 24 alin. (1) din Constituție, precum și cu dispozițiile art. 6 și 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

18. Pentru a pronunța această soluție, Curtea a reținut că dispozițiile art. 283 din Codul de procedură penală prevăd structura de bază a conținutului abaterilor judiciare (respectiv fapta persoanei care, fiind obligată printr-o dispoziție a legii procesual penale sau a unei legi speciale să îndeplinească o anumită activitate procesuală ori să se abțină de la îndeplinirea unei activități contrare acesteia, cu știință, nu a îndeplinit-o sau a îndeplinit-o fără respectarea condițiilor prevăzute de lege), iar acest conținut se poate completa cu alte norme procesuale. Prin urmare, prevederile art. 283 din Codul de procedură penală au caracter de norme generale, care se întregesc prin alte norme

procedurale. Astfel, legiuitorul a identificat o serie de cazuri de neîndeplinire a obligațiilor procesuale sau de îndeplinire a lor cu nerespectarea exigențelor legale, între care se regăsește art. 283 alin. (3) din Codul de procedură penală referitor la lipsa nejustificată a avocatului ales sau numit din oficiu, fără a asigura substituirea, sau refuzul nejustificat al acestuia de a asigura apărarea.

19. Cât privește această abatere judiciară, Curtea a constatat că legiuitorul a urmărit să sancționeze comportamentul abuziv al apărătorului ales sau desemnat din oficiu. Mai mult, potrivit art. 39 alin. (1) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 98 din 7 februarie 2011, cu modificările și completările ulterioare, „*Avocatul este dator să studieze temeinic cauzele care i-au fost încredințate, angajate sau din oficiu, să se prezinte la fiecare termen la instanțele de judecată sau la organele de urmărire penală ori la alte instituții, conform mandatului încredințat, să manifeste conștiinciozitate și probitate profesională, să pledeze cu demnitate față de judecători și de părțile din proces, să depună concluzii scrise sau note de ședință ori de câte ori natura sau dificultatea cauzei cere aceasta ori instanța de judecată dispune în acest sens. Nerespectarea imputabilă a acestor îndatoriri profesionale constituie abatere disciplinară.*”

20. Curtea a constatat că, în procesul penal, neîndeplinirea acestei obligații are consecințe atât asupra situației părții sau persoanei reprezentate, cât și asupra procesului penal în ansamblu, cu precădere în cazurile în care asistența juridică este obligatorie potrivit art. 90 și art. 93 alin. (4) din Codul de procedură penală. Din această perspectivă este evident că nu există nicio diferență cu privire la faptul că avocatul care lipsește nejustificat este ales sau numit din oficiu.

21. Potrivit art. 88 alin. (3) din Codul de procedură penală, avocatul ales sau desemnat din oficiu este obligat să asigure asistența juridică a părților ori a subiecților procesuali principali. De aceea, în cazul în care se află în imposibilitate temporară de a-și onora mandatul, avocatul este obligat să ia măsuri pentru substituirea sa la termenul la care lipsește.

22. De asemenea, Curtea a reținut că legiuitorul a prevăzut, pe lângă posibilitatea răspunderii disciplinare a avocatului, sancționarea avocatului care nu și-a îndeplinit obligația profesională prin aplicarea unei amenzi judiciare. Împrejurarea că avocatul nu a obținut acordul clientului pentru posibilitatea substituirii nu echivalează cu absența justificată, deoarece raporturile contractuale dintre avocat și client nu pot duce la paralizarea procedurilor judiciare. Drept urmare, simpla imposibilitate justificată de prezentare nu este suficientă pentru înlăturarea abaterii (cum ar fi faptul că avocatul în cauză trebuie să fie prezent în fața altei instanțe), întrucât avocatul trebuie să indice motivul care a stat la baza acestei imposibilități (de exemplu, termenul de la altă instanță are ca obiect propunerea de arestare preventivă, care nu putea fi în mod rezonabil prevăzută de avocat). Așa fiind, dacă avocatul cunoștea existența imposibilității de prezentare și a avut un termen rezonabil pentru a-și asigura substituirea, simpla justificare a imposibilității de prezentare va fi sancționată cu amendă judiciară.

23. Curtea a reținut că în practică se invocă uneori de către avocați neîndeplinirea obligației de substituire prin aceea că cei pe care îi reprezintă refuză să fie asistați de un alt avocat sau că niciun coleg avocat nu a dorit să îi substituie, din varii motive: complexitatea dosarului, lipsa de timp etc. Cu toate acestea,

reglementarea legală oferă cadrul necesar pentru ca un avocat diligent să își poată asigura substituția în cvasitotalitatea situațiilor. Astfel, în ceea ce privește opunerea clientului de a fi asistat/reprezentat la un termen de un alt avocat cu care el nu a încheiat un contract de asistență juridică, aceasta poate fi depășită în condițiile în care, cu ocazia încheierii contractului de asistență juridică/reprezentare, avocatul propune includerea unei clauze potrivit căreia, în caz de imposibilitate temporară de exercitare a mandatului dat, clientul va fi de acord cu substituția de către un alt avocat, desemnat de avocatul titular. Dreptul părții în proces de a fi asistată de un anumit avocat se întinde până la limita la care intră în conflict cu interesul general al parcurgerii cu celeritate a procesului. În ceea ce privește imposibilitatea găsirii unui avocat substituent, Curtea a reținut că acest aspect ține de modul de organizare a profesiei de avocat, legea specială cuprinzând dispoziții de organizare colectivă care ar presupune susținerea reciprocă a avocaților în astfel de situații.

24. Totodată, cu privire la teza refuzului nejustificat de a asigura apărarea, Curtea a constatat că legea se referă la asigurarea exercitării atât a drepturilor părții pe care o asistă, cât și a drepturilor procesuale proprii ale avocatului. În ceea ce privește constatarea acestei abateri judiciare, dificultatea constă în divergența de apreciere între avocat și organul judiciar, primul susținând că nu i s-a asigurat exercitarea deplină a drepturilor, iar cel de-al doilea apreciind că aceste drepturi sunt asigurate. De exemplu, avocatul susține că timpul stabilit pentru a studia dosarul cu propunerea de arestare preventivă nu îi este suficient pentru a asigura o apărare efectivă, pe când judecătorul apreciază invers. În acest caz, va fi avută în vedere situația concretă, cum ar fi volumul actelor de studiat, împrejurarea că avocatul a asistat anterior la efectuarea unora dintre aceste acte sau cunoștea dosarul de la debut, complexitatea cauzei etc. Pentru a asigura contradictorialitatea și transparența măsurii luate, organul judiciar va indica în motivarea ordonanței sau a încheierii elementele de fapt care au format convingerea că exercitarea drepturilor procesuale a fost asigurată și că refuzul de a asigura apărarea este nejustificat.

25. De aceea, Curtea a reținut că, spre deosebire de vechea reglementare din Codul de procedură penală din 1968, în prezent, amenda judiciară poate fi aplicată numai dacă s-a asigurat exercitarea deplină a tuturor drepturilor procesuale. Acest fapt este de natură a conferi părții interesate manifestarea accesului la justiție în limitele art. 6 — *Dreptul la un proces echitabil* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, iar aprecierea exercitării depline a garanțiilor procesuale depinde de ceea ce se pretinde a fi nerespectat, cum ar fi, în speță, nerespectarea dispozițiilor art. 109 alin. (2) din Codul de procedură penală cu privire la dreptul suspectului/inculpatului de a se consulta cu avocatul său atât înainte, cât și în cursul audierii.

26. Așa fiind, Curtea a conchis că textul legal criticat a fost redactat cu suficientă claritate și precizie, în așa fel încât destinatarul săi să poată cunoaște caracterul prohibit al unui anumit comportament procesual. Având în vedere principiul aplicabilității generale a legilor, instanța de contencios constituțional a constatat că, în jurisprudența sa, Curtea de la Strasbourg a reținut că formularea acestora nu poate prezenta o precizie absolută. Una dintre tehnicile standard de reglementare constă în recurgerea mai degrabă la categorii generale decât la liste exhaustive. Astfel, numeroase legi folosesc, prin forța lucrurilor, formule mai mult sau mai puțin

vagi, a căror interpretare și aplicare depind de practică. Oricât de clar ar fi redactată o normă juridică, în orice sistem de drept, există un element inevitabil de interpretare judiciară, inclusiv într-o normă de drept penal. Nevoia de elucidare a punctelor neclare și de adaptare la circumstanțele schimbătoare va exista întotdeauna. Din nou, deși certitudinea este extrem de dezirabilă, aceasta ar putea antrena o rigiditate excesivă, or, legea trebuie să fie capabilă să se adapteze schimbărilor de situație. Rolul decizional conferit instanțelor urmărește tocmai înlăturarea dubiilor ce persistă cu ocazia interpretării normelor, dezvoltarea progresivă a dreptului penal prin intermediul jurisprudenței ca izvor de drept fiind o componentă necesară și bine înrădăcinată în tradiția legală a statelor membre (a se vedea Hotărârea din 22 noiembrie 1995, pronunțată în Cauza *S.W. împotriva Regatului Unit*, paragraful 36, Hotărârea din 24 mai 2007, pronunțată în Cauza *Dragotoniou și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragrafele 36 și 37, Hotărârea din 12 februarie 2008, pronunțată în Cauza *Kafkaris împotriva Ciprului*, paragraful 141, și Hotărârea din 21 octombrie 2013, pronunțată în Cauza *Del Rio Prada împotriva Spaniei*, paragrafele 92 și 93). Totodată, drept consecință logică a principiului conform căruia legile trebuie să fie de aplicabilitate generală, formularea actelor normative nu este întotdeauna exactă, folosirea unor caracterizări generale fiind preferată unor liste exhaustive (a se vedea Hotărârea din 15 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Cantoni împotriva Franței*, paragraful 31). Rezultă că interpretarea acestor norme depinde de practică și nu încapă îndoială că instanțele interne sunt cele mai în măsură să examineze și să interpreteze legislația națională; o astfel de interpretare nu este în sine incompatibilă cu art. 7 din Convenție (a se vedea Hotărârea din 21 ianuarie 1999, pronunțată în Cauza *García Ruiz împotriva Spaniei*, paragraful 28, Hotărârea din 22 martie 2001, pronunțată în Cauza *Streletz, Kessler și Krenz împotriva Germaniei*, paragraful 50, și Hotărârea din 20 ianuarie 2009, pronunțată în Cauza *Sud Fondi — S.R.L. și alții împotriva Italiei*, paragraful 108).

27. De aceea, instanța de contencios constituțional nu a putut reține critica potrivit căreia destinatarul dispozițiilor legale criticate nu își pot adapta conduita în funcție de conținutul lor, deoarece acestea sunt suficient de clare și de previzibile, sens în care este evident că un avocat, indiferent că este ales sau numit din oficiu, nu trebuie să lipsească în mod nejustificat, fără a-și asigura substituția. Totodată, modalitatea de reținere a unor cazuri concrete ca fiind cazuri de lipsă justificată a avocatului reprezintă un aspect ce intră în atributul exclusiv al instanțelor de judecată și, de aceea, în aceste situații, suplețea legii este de preferat, întrucât nu se poate stabili aprioric totalitatea împrejurărilor care ar putea intra sau nu în categoria abaterii judiciare respective.

28. Totodată, Curtea Constituțională a constatat că nu poate fi primită nici susținerea potrivit căreia prin dispozițiile legale criticate este afectat dreptul la un proces echitabil. Dimpotrivă, partea interesată se poate adresa unui alt judecător de drepturi și libertăți/judecător de cameră preliminară/complet în termen de 10 zile de la comunicarea ordonanței/încheierii de amendare, în vederea anulării sau reducerii amenzii aplicate. Așadar, din perspectivă constituțională, dispozițiile legale criticate garantează persoanei amendate o judecată imparțială în cadrul unui proces echitabil, având deplina posibilitate de a se apăra singură ori de a-și angaja un avocat ales în acest sens.

29. Referitor la lipsa unei căi de atac împotriva încheierii prin care se dispune amenda judiciară prevăzută la art. 283 alin. (3)

din Codul de procedură penală, Curtea a reținut că posibilitatea de a cere anularea ori reducerea amenzii, conform art. 284 alin. (2) din Codul de procedură penală, constituie un mijloc juridic ce asigură verificarea încheierii astfel pronunțate sub aspectul caracterului său justificat și al cuantumului acesteia, de către un alt judecător de drepturi și libertăți, de un alt judecător de cameră preliminară sau de un alt complet de judecată decât cel care a dispus amenda, în funcție de etapa procesuală în care aceasta a fost aplicată. Or, această soluție juridică este de natură a asigura dreptul la un proces echitabil al persoanei amendate, din perspectiva posibilității contestării amenzii judiciare ce face obiectul analizei.

30. În ceea ce privește asigurarea dublului grad de jurisdicție, acesta este aplicabil doar în cauzele penale ce au ca obiect

soluționarea raportului penal de conflict. Însă, prin încheierea prevăzută la art. 284 alin. (4) și (5) din Codul de procedură penală, instanța de judecată nu dispune cu privire la vinovăția unei persoane acuzate de săvârșirea unei infracțiuni, motiv pentru care principiul dublului grad de jurisdicție în materie penală nu este aplicabil în prezenta cauză. Curtea reține însă că standardul dublului grad de jurisdicție nu este reglementat de dispozițiile art. 6 și 7 din Convenție, invocate de autorul excepției, acesta fiind prevăzut de dispozițiile art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenție.

31. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a modifica această jurisprudență, atât soluția, cât și considerentele deciziei mai sus invocate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

32. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Dănuț Radu Țuluca în dosarele nr. 2.461/104/2016/a3 și nr. 4.932/104/2013*/a1 ale Tribunalului Olt — Secția penală și constată că dispozițiile art. 283 alin. (3) și ale art. 284 alin. (3)—(5) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Olt — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 13 iulie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 675

din 21 octombrie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 alin. (2) și (3) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 alin. (2) și (3) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de Geanina Tăutu în Dosarul nr. 10.432/99/2017 al Tribunalului Iași — Secția I

civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.093D/2018.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că, la dosar, au fost transmise memorii în sprijinul admiterii excepției de neconstituționalitate, de către Asociația Magistratilor din România, Asociația Judecătorilor pentru Apărarea Drepturilor Omului și Asociația Procurorilor din România, precum și de către un număr de procurori și judecători, în calitate de *amicus curiae*.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate. Aceasta, deoarece se solicită, de fapt, adăugarea la lege prin includerea unei noi categorii în cadrul celor care pot fi considerate vechime pentru care se acordă pensie de serviciu în calitate de magistrat. Consideră că nu

poate fi făcută o paralelă cu Decizia Curții Constituționale nr. 262 din 5 mai 2016, întrucât prin aceasta a fost interpretată o noțiune care era deja prevăzută în lege. Mai arată că pensia de serviciu se acordă ca o garanție a independenței celui care a desfășurat o anumită funcție la un moment dat, or, această independență nu poate fi considerată ca fiind garantată la nivel constituțional pe perioada în care o persoană deține funcția de ofițer de poliție judiciară, singura reglementare din Legea fundamentală referitoare la ofițerii de poliție judiciară regăsindu-se în art. 131, care prevede că aceștia își desfășoară activitatea sub îndrumarea procurorului.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 29 mai 2018, pronunțată în Dosarul nr. 10.432/99/2017, **Tribunalul Iași — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 82 alin. (2) și (3) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.** Excepția a fost ridicată de Geanina Tăutu într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de obligare a Tribunalului Botoșani de a elibera o adeverință pentru stabilirea pensiei de serviciu conform Legii nr. 303/2004, în care să menționeze că reclamanta îndeplinește condițiile de vechime în magistratură în vederea pensionării.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că dispozițiile art. 82 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 sunt neconstituționale în măsura în care nu se referă și la ofițerii de poliție judiciară cu studii superioare juridice. Ținând cont de faptul că, la momentul înscrierii la concursul de admitere în magistratură, toți candidații au fost considerați egali sub aspectul profesiei și al vechimii necesare potrivit art. 33 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, este inechitabilă oferirea unui tratament privilegiat la un moment ulterior doar unei anumite categorii de magistrați, care au deținut anterior funcțiile enumerate în art. 82 alin. (2) din Legea nr. 303/2004. Nimic nu justifică apariția unei diferențieri între cele două momente din cariera unui magistrat, respectiv momentul admiterii în magistratură și cel al pensionării.

7. Astfel, în opinia autoarei excepției, este lipsită de justificare obiectivă excluderea din calculul vechimii în magistratură utile pentru deschiderea drepturilor de pensie în temeiul art. 82 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 a perioadei în care persoanele enumerate în cuprinsul textului menționat au fost ofițeri de poliție judiciară cu studii superioare juridice, deși aceasta este considerată vechime în magistratură potrivit art. 86 din Legea nr. 303/2004 (astfel cum acesta prevedea la momentul ridicării excepției de neconstituționalitate). Se susține că diferențierea nu se poate justifica pe considerentul că activitatea pe care o desfășoară ofițerii de poliție judiciară cu studii superioare juridice nu este apropiată de cea desfășurată de judecători sau procurori. Dimpotrivă, ofițerii de poliție judiciară cu studii superioare juridice desfășoară o activitate similară cu cea a procurorilor și mai apropiată decât cea desfășurată de personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor, judecătorilor ori procurorilor financiari, de consilierii de conturi de la secția jurisdicțională a Curții de Conturi, avocați, personalul de specialitate juridică în fostele arbitraje de stat, consilierii juridici sau jurisconsulți. Pentru a se demonstra similitudinea cu situația procurorilor, în ceea ce privește atribuțiile de serviciu și controlul ierarhic, autoarea excepției invocă o serie de prevederi din Legea nr. 364/2004 privind organizarea și funcționarea poliției judiciare și din Codul de procedură penală, conchizând că atribuțiile ofițerului de poliție judiciară se suprapun de multe ori cu cele ale procurorului. De asemenea, arată că ofițerii de poliție judiciară au un statut juridic diferit în raport cu celelalte

categorii de polițiști, iar interdicțiile prevăzute de art. 42—45 din Legea nr. 360/2002 privind statutul polițistului sunt similare celor stabilite în sarcina judecătorilor și procurorilor prin dispozițiile art. 5—10 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor. Or, pensia de serviciu echivalează cu o compensație a rigorilor regimului special căruia trebuie să i se supună anumite categorii de salariați, printre care și ofițerii de poliție judiciară cu studii superioare juridice, ca urmare a interdicțiilor care li se aplică de-a lungul carierei, precum și a responsabilităților și riscurilor, regim special care nu se aplică avocaților, consilierilor juridici, jurisconsulților.

8. **Tribunalul Iași — Secția I civilă** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Avocatul Poporului** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 82 alin. (2) și (3) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare. Ulterior sesizării Curții Constituționale, prevederile art. 82 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 au fost modificate prin art. I pct. 142 din Legea nr. 242/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 868 din 15 octombrie 2018, fără a se schimba, în esență, soluția legislativă, singura modificare constând în introducerea în enumerare a judecătorilor Curții Constituționale și a magistraților-asistenți de la Curtea Constituțională. Textele de lege criticate au, în prezent, următorul conținut normativ:

— Art. 82 alin. (2) și (3): „(2) *Judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție și de la Curtea Constituțională, personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și foștii judecători și procurori financiari și consilierii de conturi de la secția jurisdicțională care au exercitat aceste funcții la Curtea de Conturi se pot pensiona la cerere, înainte de împlinirea vârstei de 60 de ani, și beneficiază de pensia prevăzută la alin. (1), dacă au o vechime de cel puțin 25 de ani numai în funcția de judecător, procuror, magistrat-asistent la Înalta Curte de Casație și Justiție și de la Curtea Constituțională sau personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor, precum și în funcția de judecător la Curtea Constituțională, judecător ori procuror financiar sau consilier de conturi de la secția jurisdicțională a Curții de Conturi. La calcularea acestei vechimi se iau în considerare și perioadele în care judecătorul, procurorul, magistratul-asistent sau personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și judecătorul de la*

Curtea Constituțională, judecătorul, procurorul financiar și consilierul de conturi la secția jurisdicțională a Curții de Conturi a exercitat profesia de avocat, personal de specialitate juridică în fostele arbitraje de stat, consilier juridic sau jurisconsult.

(3) De pensia de serviciu prevăzută la alin. (1) beneficiază, la împlinirea vârstei de 60 de ani, și judecătorii și procurorii cu o vechime în magistratură între 20 și 25 de ani, în acest caz cuantumul pensiei fiind micșorat cu 1% din baza de calcul prevăzută la alin. (1), pentru fiecare an care lipsește din vechimea integrală în magistratură.”

14. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție privind egalitatea în drepturi.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că se critică neinclusiunea ofițerilor de poliție judiciară cu studii superioare juridice în enumerarea profesiilor a căror exercitare este asimilată vechimii în magistratură, durata perioadei în care acestea au fost exercitate, anterior admiterii în magistratură, putând fi luată în calcul pentru deschiderea dreptului la pensie de serviciu pentru judecători și procurori înainte de împlinirea vârstei de 60 de ani.

16. Sub acest aspect, în jurisprudența sa, reprezentată, de exemplu, de Decizia nr. 119 din 15 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 252 din 16 aprilie 2007, Curtea a reținut că, în conformitate cu prevederile art. 47 alin. (2) din Constituție, condițiile de exercitare a dreptului la pensie, a celorlalte drepturi de asigurări sociale și a altor forme de asistență socială sunt stabilite de lege. Astfel, legiuitorul este în drept să stabilească și să modifice, ori de câte ori apare această necesitate, condițiile și criteriile de acordare a pensiilor, modul de calcul și cuantumul acestora. De asemenea, în considerarea situației specifice deosebite a unor categorii socioprofesionale, legiuitorul poate institui tratamente juridice diferențiate prin condiții și criterii de acordare derogatorii, precum și printr-un mod de calcul și cuantum diferite ale pensiilor.

17. Prin urmare, este opțiunea legiuitorului de a asimila sau nu exercitarea anumitor profesii juridice cu vechimea utilă în magistratură pentru acordarea pensiei de serviciu. De altfel, acest lucru este demonstrat și de faptul că, deși la momentul la

care excepția de neconstituționalitate a fost ridicată, perioada în care judecătorul sau procurorul a îndeplinit funcția de ofițer de poliție judiciară cu studii superioare juridice era considerată, potrivit art. 86 din Legea nr. 303/2004, vechime în magistratură, prin Legea nr. 242/2018 prevederile menționate au fost modificate, eliminându-se această profesie (alături de altele, de altfel, și anume cea de expert criminalist cu studii superioare juridice și de personal de probațiune cu studii superioare juridice). O astfel de reglementare nu pune în discuție o eventuală discriminare, ținând de viziunea legislativă a Parlamentului, adaptată realităților sociale existente.

18. Ca atare, Curtea Constituțională nu are competența de a complini o omisiune legislativă, de vreme ce, așa cum rezultă din cele de mai sus, aceasta nu conduce la nesocotirea principiului constituțional al egalității în fața legii, astfel că nu prezintă relevanță constituțională, ci intră în marja suverană de apreciere a Parlamentului reglementarea acestui aspect. În consecință, față de critica formulată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 82 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 este inadmisibilă, excedând competenței Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.

19. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 alin. (3) din Legea nr. 303/2004, Curtea observă, pe de o parte, că autoarea acesteia nu motivează în niciun fel pretinsa neconstituționalitate a acestora, astfel că excepția nu întrunește condiția prevăzută de art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992. Pe de altă parte, nu este îndeplinită nici condiția legăturii cu cauza, impusă de art. 29 alin. (1) din aceeași lege. Astfel, conținutul normativ al art. 82 alin. (3) din Legea nr. 303/2004 are în vedere situația în care judecătorii și procurorii cu o vechime în magistratură între 20 și 25 de ani beneficiază de pensia de serviciu la împlinirea vârstei de 60 de ani, or, autoarea excepției, neîndeplinind criteriul vârstei, nu intră sub incidența textului de lege menționat.

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 alin. (2) și (3) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de Geanina Tăutu în Dosarul nr. 10.432/99/2017 al Tribunalului Iași — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Iași — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 octombrie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind stabilirea condițiilor de înființare a posturilor în afara organigramei pentru activitatea prestată în Task Force — Unitatea de management al Programelor de transformare digitală pe durata derulării Planului național de redresare și reziliență al României

Având în vedere prevederile Regulamentului (UE) 2021/241 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 februarie 2021 de instituire a Mecanismului de redresare și reziliență,

ținând cont de Decizia de punere în aplicare a Consiliului din 3 noiembrie 2021 de aprobare a evaluării Planului național de redresare și reziliență al României, denumit în continuare *PNRR al României*,

luând în considerare calendarul asumat pentru atingerea jaloanelor și țintelor din cadrul PNRR și mai ales respectarea acestuia, dar și a angajamentelor asumate în implementarea PNRR al României,

fiind necesară stabilirea cu celeritate a modului în care urmează să funcționeze unitatea Task Force pentru îndeplinirea atribuțiilor aferente asigurării implementării investițiilor și reformelor din domeniul digital începând cu luna ianuarie a anului 2022,

analizând competențele angajaților din cadrul Ministerului Cercetării, Inovării și Digitalizării, denumit în continuare *MCID*, și constatând faptul că aceștia, chiar dacă sunt specialiști în domeniul de formare inițială și au de asemenea cunoștințe și abilități dobândite prin formare continuă pe parcursul vieții, nu dețin competențe digitale avansate specifice îndeplinirii atribuțiilor specifice Task Force-ului,

fiind cunoscut faptul că recrutarea forței de muncă specializată în domeniul digitalizării și al transformării digitale constituie un proces amplu, laborios, dar esențial pentru redresarea economică și socială, creșterea și dezvoltarea României în contextul consecințelor grave ale pandemiei de COVID-19 asupra situației României,

luând în considerare importanța unor decizii urgente și transparente privind procesul de transformare digitală pe durata implementării PNRR al României cu efecte anticipate imediate asupra economiei naționale,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 6 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 124/2021 privind stabilirea cadrului instituțional și financiar pentru gestionarea fondurilor europene alocate României prin Mecanismul de redresare și reziliență, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 155/2020 privind unele măsuri pentru elaborarea Planului național de redresare și reziliență necesar României pentru accesarea de fonduri externe rambursabile și nerambursabile în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul-cadru privind stabilirea condițiilor de înființare a posturilor în afara organigramei pentru activitatea prestată în Task Force — Unitatea de management al Programelor de transformare digitală pe durata derulării Planului Național de Redresare și Reziliență al României, denumit în continuare *Regulament*, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Regulamentul prevăzut la art. 1 se aplică de către Ministerul Cercetării, Inovării și Digitalizării, în calitate de beneficiar al PNRR al României, având calitatea de responsabil de implementarea reformelor și/sau investițiilor.

Art. 3. — În aplicarea prezentei hotărâri, conducătorul autorității publice poate emite proceduri interne de aplicare a Regulamentului, aprobate prin ordinul ministrului cercetării, inovării și digitalizării.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

p. Ministrul cercetării, inovării și digitalizării, interimar,
Iulian-Vasile Popescu,
secretar de stat

Ministrul investițiilor și proiectelor europene,
Dan Vilceanu

Ministrul muncii și solidarității sociale,
Marius-Constantin Budăi

Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

REGULAMENT-CADRU
privind stabilirea condițiilor de înființare a posturilor în afara organigramei
pentru activitatea prestată în Task Force — Unitatea de management
al Programelor de transformare digitală pe durata derulării
Planului național de redresare și reziliență al României

Art. 1. — Ministerul Cercetării, Inovării și Digitalizării, denumit în continuare *MCID*, în calitate de beneficiar al proiectelor cu finanțare aprobate prin Planul național de redresare și reziliență al României, denumit în continuare *PNRR al României*, poate înființa structuri responsabile cu implementarea proiectelor cu personal încadrat suplimentar, în afara organigramei, peste numărul maxim de posturi aprobat al instituției publice, în limita posturilor aprobate prin PNRR al României și a limitelor financiare aprobate prin acesta.

Art. 2. — (1) Înființarea structurii responsabile cu implementarea proiectelor se realizează prin act administrativ al conducătorului instituției, în limita posturilor și a sumelor aprobate conform ordinului de finanțare semnat de către instituția beneficiară cu autoritatea finanțatoare.

(2) Prin actul administrativ emis de conducătorul instituției se aprobă organigrama și statul de funcții, salarizarea personalului structurii responsabile cu implementarea proiectului urmând a fi stabilită în conformitate cu prevederile art. 16 alin. (10) și (10⁶) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, respectiv dispozițiile art. 1—3 din Regulamentul-cadru privind stabilirea condițiilor de înființare a posturilor în afara organigramei și a criteriilor pe baza cărora se stabilește procentul de majorare salarială pentru activitatea prestată în proiecte finanțate din fonduri europene nerambursabile, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 325/2018, precum și cheltuielile operaționale, în limita bugetului aprobat aferent reformei 1 Dezvoltarea unui cadru unitar pentru definirea arhitecturii unui sistem de tip cloud guvernamental din cadrul Componentei 7 Transformare digitală din cadrul PNRR al României, în quantum dedicat de 7.889.498 euro.

Art. 3. — (1) Persoanele care desfășoară activități în Task Force — Unitatea de management al Programelor de transformare digitală se încadrează în MCID, peste numărul maxim de posturi aprobat, pe bază de contract individual de muncă pe perioadă determinată, pe perioada implementării proiectului, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

(2) Numărul persoanelor care pot fi încadrate în MCID este prevăzut în statul de funcții aprobat prin actul administrativ de înființare a structurii responsabile cu implementarea proiectului, emis de conducătorul autorității publice.

Art. 4. — Task Force — Unitatea de management al Programelor de transformare digitală va fi formată din personal contractual în afara organigramei având competențe digitale avansate și competențe specifice managementului de proiect.

Art. 5. — Atribuțiile principale ale unității de management al programelor de transformare digitală sunt:

- a) elaborarea și punerea în aplicare a componentelor sectoriale ale PNRR al României;
- b) monitorizarea punerii în aplicare a reformelor și a investițiilor din cadrul PNRR al României legate de domeniul digital, cu accent pe proiectele-cheie, și propunerea de măsuri imediate de remediere pentru elementele critice, în strânsă colaborare cu celelalte instituții implicate;
- c) elaborarea de sisteme de management al performanței proiectelor în corelare cu obiective specifice ale pilonului digital;
- d) elaborarea și reglementarea cadrului normativ, metodologic și a procedurilor funcționale, operaționale și financiare în domeniul său de activitate;
- e) dezvoltarea instrumentelor pentru punerea în aplicare a politicilor legate de domeniul digital;
- f) managementul proiectelor și raportările stadiilor de îndeplinire a obiectivelor stabilite în cadrul măsurilor de transformare digitală din PNRR al României;
- g) îndeplinirea oricăror atribuții necesare pentru asigurarea implementării investițiilor și reformelor din PNRR al României legate de domeniul digital.

Art. 6. — Task Force — Unitatea de management al Programelor de transformare digitală va fi coordonată de un director subordonat ministrului care deține portofoliul digitalizării.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru eliberarea domnului Neculai Tănase
din funcția de secretar de stat în cadrul
Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației**

În temeiul art. 29 și al art. 31 lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Neculai Tănase se eliberează din funcția de secretar de stat în cadrul Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE-IONEL CIUCĂContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Marian Neacșu

București, 7 ianuarie 2022.

Nr. 43.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru numirea domnului Nicolae Vlad-Ștefan
în funcția de secretar de stat în cadrul
Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației**

În temeiul art. 29 și al art. 31 lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Nicolae Vlad-Ștefan se numește în funcția de secretar de stat în cadrul Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE-IONEL CIUCĂContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Marian Neacșu

București, 7 ianuarie 2022.

Nr. 44.

ACTE ALE COMITETULUI NAȚIONAL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI

COMITETUL NAȚIONAL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ

HOTĂRÂRE

privind procedura de aprobare a listei cu încadrarea țărilor/teritoriilor în zonele de risc epidemiologic, criteriilor pe baza cărora se stabilește încadrarea acestora și a regulilor de aplicare a măsurii carantinei asupra persoanelor, precum și aprobarea Listei cu clasificarea țărilor/teritoriilor în funcție de rata de incidență cumulată

Având în vedere propunerile Institutului Național de Sănătate Publică referitoare la clasificarea țărilor/teritoriilor în funcție de rata de incidență cumulată, precum și propunerile formulate în cadrul ședinței de lucru organizate în data de 3.01.2022 la nivelul Guvernului României,

în scopul unificării normelor legale aplicabile în materia instituirii carantinei cu privire la persoanele care sosesc în România, precum și cu privire la contactii direcți ai persoanelor confirmate pentru infecția cu virusul SARS-CoV-2,

în conformitate cu prevederile art. 4 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 15/2005, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 3 lit. a), art. 4, art. 7 alin. (1) lit. a), art. 11 alin. (1) și ale art. 15 alin. (4) din Legea nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 20 lit. l) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 15/2005, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 2 și 4 din Hotărârea Guvernului nr. 94/2014 privind organizarea, funcționarea și componența Comitetului național pentru situații speciale de urgență, cu modificările și completările ulterioare,

Comitetul Național pentru Situații de Urgență adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se instituie măsura carantinei pentru persoanele care sosesc în România din țările/teritoriile de risc epidemiologic, precum și pentru contactii direcți ai persoanelor confirmate pentru infecția cu virusul SARS-CoV-2, cu o durată de:

a) 10 zile pentru persoanele nevaccinate sau care nu se află în perioada cuprinsă între a 11-a și a 180-a zi de la data confirmării pentru infecția cu virusul SARS-CoV-2;

b) 5 zile pentru persoanele vaccinate și pentru care au trecut 10 zile de la finalizarea schemei de vaccinare, precum și pentru persoanele care au fost confirmate pentru infecția cu virusul SARS-CoV-2 în perioada cuprinsă între a 11-a și a 180-a zi anterioare datei intrării în țară sau contactului cu persoana infectată.

Art. 2. — (1) Criteriul pe baza căruia se realizează încadrarea țărilor/teritoriilor în zone de risc epidemiologic este reprezentat de rata cumulată de incidență a cazurilor noi de îmbolnăvire din ultimele 14 zile raportată la 1.000 de locuitori.

(2) Pe baza criteriului prevăzut la alin. (1), Institutul Național de Sănătate Publică, în temeiul indicatorilor publicați de European Centre for Disease Prevention and Control (ECDC), actualizează săptămânal și propune Comitetului Național pentru Situații de Urgență aprobarea clasificării țărilor/teritoriilor în zone de risc epidemiologic.

(3) Clasificarea țărilor/teritoriilor în zone de risc epidemiologic se realizează în funcție de rata de incidență cumulată la 14 zile, după cum urmează:

a) zona verde — unde rata cumulată de incidență a cazurilor noi de îmbolnăvire din ultimele 14 zile raportată la 1.000 de locuitori este mai mică sau egală cu 1,5;

b) zona galbenă — unde rata cumulată de incidență a cazurilor noi de îmbolnăvire din ultimele 14 zile raportată la 1.000 de locuitori este cuprinsă între 1,5 și 3;

c) zona roșie — unde rata cumulată de incidență a cazurilor noi de îmbolnăvire din ultimele 14 zile raportată la 1.000 de locuitori este mai mare sau egală cu 3.

(4) Clasificarea prevăzută la alin. (3) se aprobă prin hotărâre a Comitetului Național pentru Situații de Urgență și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, precum și pe site-ul www.insp.gov.ro.

Art. 3. — Sunt exceptate de la măsura carantinei prevăzute la art. 1 persoanele care sosesc pe teritoriul României din

statele membre ale Uniunii Europene, ale Spațiului Economic European sau Confederația Elvețiană, după cum urmează:

a) persoanele care vin din state încadrate în zona verde sau galbenă și prezintă dovada vaccinării, dovada confirmării pentru infecția cu virusul SARS-CoV-2 în ultimele 180 de zile anterioare intrării în țară și pentru care au trecut cel puțin 10 zile de la data confirmării până la data intrării în țară ori dovada testării negative RT-PCR pentru COVID-19 efectuate cu cel mult 72 de ore înaintea îmbarcării (pentru cei care călătoresc cu mijloace de transport în comun) sau intrării pe teritoriul național (pentru cei care călătoresc cu mijloace proprii);

b) persoanele care sosesc din state încadrate în zona roșie și prezintă dovada vaccinării, dovada confirmării pentru infecția cu virusul SARS-CoV-2 în ultimele 180 de zile anterioare intrării în țară și pentru care au trecut cel puțin 10 zile de la data confirmării până la data intrării în țară;

c) copiii cu vârsta mai mică sau egală de 12 ani;

d) copiii cu vârsta mai mare de 12 ani și mai mică de 16 ani, indiferent de încadrarea țării în zona de risc, dacă prezintă rezultatul negativ al unui test RT-PCR pentru infecția cu virusul SARS-CoV-2 efectuat cu cel mult 72 de ore înaintea îmbarcării (pentru cei care călătoresc cu mijloace de transport în comun) sau intrării pe teritoriul național (pentru cei care călătoresc cu mijloace proprii);

e) persoanele nevaccinate ori persoanele care nu au fost confirmate pentru infecția cu virusul SARS-CoV-2 în ultimele 180 de zile anterioare intrării în țară, care sosesc din zona roșie și rămân pe teritoriul național pentru o perioadă mai mică de 3 zile (72 de ore), dacă prezintă rezultatul negativ al unui test RT-PCR pentru infecția cu virusul SARS-CoV-2 efectuat cu cel mult 72 de ore înaintea îmbarcării (pentru cei care călătoresc cu mijloace de transport în comun) sau intrării pe teritoriul național (pentru cei care călătoresc cu mijloace proprii). În situația în care persoanele nu părăsesc teritoriul național în cele 3 zile (72 de ore), cu informarea direcției de sănătate publică din județul în care locuiesc sau în care au adresa declarată la intrarea în țară, vor fi carantinate pentru o perioadă de 14 zile, începând cu cea de-a patra zi ulterioară intrării pe teritoriul României;

f) persoanele aflate în tranzit, dacă părăsesc România în cel mult 24 de ore de la intrarea pe teritoriul țării;

g) lucrătorii transfrontalieri care intră în România din Ungaria sau Bulgaria, precum și cetățenii români angajați ai operatorilor

economici din țările menționate, care la intrarea în țară fac dovada raporturilor contractuale cu operatorii economici respectivi;

h) elevii/studentii, cetățeni români sau cetățeni cu domiciliul sau reședința în afara României, care frecventează cursurile unor instituții de învățământ din România sau din afara țării, fac naveta zilnic către acestea și prezintă documente doveditoare;

i) membrii delegațiilor sportive, precum și artiștii și stafful acestora nevaccinați ori care nu au fost confirmați pentru infecția cu virusul SARS-CoV-2 în ultimele 180 de zile anterioare intrării în țară, care sosesc din zona roșie pentru participarea la competiții sportive, respectiv evenimente culturale, artistice sau de divertisment, organizate pe teritoriul național, dacă prezintă rezultatul negativ al unui test RT-PCR pentru infecția cu SARS-CoV-2 efectuat cu cel mult 72 de ore înaintea îmbarcării (pentru cei care călătoresc cu mijloace de transport în comun) sau intrării pe teritoriul național (pentru cei care călătoresc cu mijloace proprii) și participă doar la activități în cadrul competițiilor sau, după caz, evenimentelor menționate;

j) conducătorii autovehiculelor cu capacitatea maximă autorizată mai mare de 2,4 tone care asigură transportul de marfă;

k) persoanele predate autorităților române în baza acordurilor de readmisie, returnate în procedură accelerată;

l) membrii misiunilor diplomatice, oficiilor consulare, ai altor reprezentanțe diplomatice acreditate la București și posesori de pașapoarte diplomatice, pe bază de reciprocitate, personalul asimilat personalului diplomatic, membrii Corpului diplomatic și consular al României și posesorii de pașapoarte diplomatice și de serviciu, nevaccinați ori care nu au fost confirmați pentru infecția cu virusul SARS-CoV-2 în ultimele 180 de zile anterioare intrării în țară, care sosesc din zona roșie și prezintă rezultatul negativ al unui test RT-PCR pentru infecția cu virusul SARS-CoV-2 efectuat cu cel mult 72 de ore înaintea îmbarcării (pentru cei care călătoresc cu mijloace de transport în comun) sau intrării pe teritoriul național (pentru cei care călătoresc cu mijloace proprii);

m) elevii/studentii, cetățeni români sau cetățeni cu domiciliul sau reședința în afara României, care au de susținut examene de admitere ori pentru finalizarea studiilor sau care încep studiile în unități/instituții de învățământ de pe teritoriul țării ori se deplasează pentru activități legate de începerea, organizarea, frecventarea sau finalizarea studiilor, precum și însoțitorii acestora în situația în care sunt minori, dacă prezintă rezultatul negativ al unui test RT-PCR pentru infecția cu SARS-CoV-2 efectuat cu cel mult 72 de ore înaintea îmbarcării (pentru cei care călătoresc cu mijloace de transport în comun) sau intrării pe teritoriul național (pentru cei care călătoresc cu mijloace proprii) și prezintă documente doveditoare;

n) piloții de aeronave și personalul navigant al acestora, precum și mecanicii de locomotivă și personalul feroviar;

o) conducătorii autovehiculelor prevăzute cu mai mult de 9 locuri pe scaune, inclusiv locul conducătorului, care asigură transport de persoane, dacă fac dovada vaccinării cu schemă completă și pentru care au trecut 10 zile de la finalizarea acesteia ori dovada confirmării pentru infecția cu virusul SARS-CoV-2 în ultimele 180 de zile anterioare intrării în țară sau prezintă rezultatul negativ al unui test RT-PCR pentru infecția cu SARS-CoV-2 efectuat cu cel mult 72 de ore înaintea intrării pe teritoriul național, iar deplasarea se realizează doar în scop profesional;

p) personalul navigant care debarcă de la bordul navelor de navigație interioară, precum și de la bordul navelor și elicopterelor de transport persoane sau de suport evacuare medicală, precum și de la bordul celor care operează în zona economică exclusivă a României, care arborează pavilion român sau pavilion străin, dar aflat în managementul unui operator român, într-un port românesc, cu condiția asigurării echipamentelor individuale de protecție împotriva COVID-19;

q) personalul navigant maritim român care se repatriază prin orice mijloc de transport și cel care efectuează schimbul de echipaj la bordurile navelor aflate în porturile românești, indiferent de pavilionul pe care îl arborează la intrarea în țară, precum și la îmbarcarea/debarcarea de pe navă;

r) personalul tehnic care lucrează pe platformele fixe și mobile de extracție petrol și gaze în zona exclusivă economică a României.

Art. 4. — Sunt exceptate de la măsura carantinei prevăzute la art. 1 persoanele care sosesc pe teritoriul României din statele terțe, indiferent de încadrarea acestora în zona de risc epidemiologic, după cum urmează:

a) persoanele care sosesc din statele terțe, indiferent de încadrarea acestora în zona de risc epidemiologic, și prezintă dovada vaccinării sau dovada confirmării pentru infecția cu virusul SARS-CoV-2 în ultimele 180 de zile anterioare intrării în țară și pentru care au trecut cel puțin 10 zile de la data confirmării până la data intrării în țară, însoțite de rezultatul negativ al unui test RT-PCR pentru COVID-19 efectuat cu cel mult 48 de ore înaintea îmbarcării (pentru cei care călătoresc cu mijloace de transport în comun) sau intrării pe teritoriul național (pentru cei care călătoresc cu mijloace proprii);

b) copiii cu vârsta mai mică sau egală cu 12 ani;

c) copiii cu vârsta mai mare de 12 ani și mai mică de 16 ani, dacă prezintă rezultatul negativ al unui test RT-PCR pentru infecția cu virusul SARS-CoV-2 efectuat cu cel mult 48 de ore înaintea îmbarcării (pentru cei care călătoresc cu mijloace de transport în comun) sau intrării pe teritoriul național (pentru cei care călătoresc cu mijloace proprii);

d) persoanele nevaccinate ori persoanele care nu au fost confirmate pentru infecția cu virusul SARS-CoV-2 în ultimele 180 de zile anterioare intrării în țară, care rămân pe teritoriul național pentru o perioadă mai mică de 3 zile (72 de ore), dacă prezintă rezultatul negativ al unui test RT-PCR pentru infecția cu virusul SARS-CoV-2 efectuat cu cel mult 48 de ore înaintea îmbarcării (pentru cei care călătoresc cu mijloace de transport în comun) sau intrării pe teritoriul național (pentru cei care călătoresc cu mijloace proprii). În situația în care persoanele nu părăsesc teritoriul național în cele 3 zile (72 de ore), cu informarea direcției de sănătate publică din județul în care locuiesc sau în care au adresa declarată la intrarea în țară, vor fi carantinate pentru o perioadă de 14 zile, începând cu cea de-a patra zi ulterioară intrării pe teritoriul României;

e) persoanele aflate în tranzit, dacă părăsesc România în cel mult 24 de ore de la intrarea pe teritoriul țării;

f) lucrătorii transfrontalieri care intră în România din Serbia, Ucraina sau Republica Moldova, precum și cetățenii români angajați ai operatorilor economici din țările menționate, care la intrarea în țară fac dovada raporturilor contractuale cu operatorii economici respectivi;

g) elevii/studentii, cetățeni români sau cetățeni cu domiciliul sau reședința în afara României, care frecventează cursurile unor instituții de învățământ din România sau din afara țării, fac naveta zilnic către acestea și prezintă documente doveditoare;

h) membrii delegațiilor sportive, precum și artiștii și stafful acestora care sunt nevaccinați ori care nu au fost confirmați pentru infecția cu virusul SARS-CoV-2 în ultimele 180 de zile anterioare intrării în țară, care sosesc pentru participarea la competiții sportive, respectiv evenimente culturale, artistice sau de divertisment, organizate pe teritoriul național, dacă prezintă rezultatul negativ al unui test RT-PCR pentru infecția cu SARS-CoV-2 efectuat cu cel mult 48 de ore înaintea îmbarcării (pentru cei care călătoresc cu mijloace de transport în comun) sau intrării pe teritoriul național (pentru cei care călătoresc cu mijloace proprii) și participă doar la activități în cadrul competițiilor sau, după caz, evenimentelor menționate;

i) conducătorii autovehiculelor cu capacitatea maximă autorizată mai mare de 2,4 tone care asigură transportul de marfă;

j) persoanele predate autorităților române în baza acordurilor de readmisie, returnate în procedură accelerată;

k) membrii misiunilor diplomatice, oficiilor consulare, ai altor reprezentanțe diplomatice acreditate la București și posesori de pașapoarte diplomatice, pe bază de reciprocitate, personalul asimilat personalului diplomatic, membrii Corpului diplomatic și consular al României și posesorii de pașapoarte diplomatice și de serviciu, nevaccinați ori care nu au fost confirmați pentru

infecția cu virusul SARS-CoV-2 în ultimele 180 de zile anterioare intrării în țară, care sosesc din statele terțe, indiferent de încadrarea acestora în zona de risc, și prezintă rezultatul negativ al unui test RT-PCR pentru infecția cu virusul SARS-CoV-2 efectuat cu cel mult 48 de ore înaintea îmbarcării (pentru cei care călătoresc cu mijloace de transport în comun) sau intrării pe teritoriul național (pentru cei care călătoresc cu mijloace proprii);

l) elevii/studentii, cetățeni români sau cetățeni cu domiciliul sau reședința în afara României, care au de susținut examene de admitere ori pentru finalizarea studiilor sau care încep studiile în unități/instituții de învățământ de pe teritoriul țării ori se deplasează pentru activități legate de începerea, organizarea, frecventarea sau finalizarea studiilor, precum și însoțitorii acestora în situația în care sunt minori, dacă prezintă rezultatul negativ al unui test RT-PCR pentru infecția cu SARS-CoV-2 efectuat cu cel mult 48 de ore înaintea îmbarcării (pentru cei care călătoresc cu mijloace de transport în comun) sau intrării pe teritoriul național (pentru cei care călătoresc cu mijloace proprii) și prezintă documente doveditoare;

m) angajații sistemului național de apărare, ordine publică și securitate națională care se întorc în România de la activități desfășurate în interes profesional în afara țării și sunt vaccinați ori au fost confirmați pentru infecția cu virusul SARS-CoV-2 în ultimele 180 de zile anterioare intrării în țară;

n) piloții de aeronave și personalul navigant al acestora, precum și mecanicii de locomotivă și personalul feroviar;

o) conducătorii autovehiculelor prevăzute cu mai mult de 9 locuri pe scaune, inclusiv locul conducătorului, care asigură transport de persoane, dacă fac dovada vaccinării cu schemă completă și pentru care au trecut 10 zile de la finalizarea acesteia ori dovada confirmării pentru infecția cu virusul SARS-CoV-2 în ultimele 180 de zile anterioare intrării în țară sau prezintă rezultatul negativ al unui test RT-PCR pentru infecția cu SARS-CoV-2 efectuat cu cel mult 48 de ore înaintea intrării pe teritoriul național, iar deplasarea se realizează doar în scop profesional;

p) personalul navigant care debarcă de la bordul navelor de navigație interioară, precum și de la bordul navelor și elicopterelor de transport persoane sau de suport evacuare medicală, precum și de la bordul celor care operează în zona economică exclusivă a României, care arborează pavilion român sau pavilion străin, dar aflat în managementul unui operator român, într-un port românesc, cu condiția asigurării echipamentelor individuale de protecție împotriva COVID-19;

q) personalul navigant maritim român care se repatriază prin orice mijloc de transport și cel care efectuează schimbul de echipaj la bordurile navelor aflate în porturile românești, indiferent de pavilionul pe care îl arborează, la intrarea în țară, precum și la îmbarcarea/debarcarea de pe navă;

r) personalul tehnic care lucrează pe platformele fixe și mobile de extracție petrol și gaze în zona economică exclusivă a României.

Art. 5. — (1) Dovada administrării vaccinului, inclusiv data finalizării schemei complete de vaccinare, necesară pentru aplicarea excepțiilor prevăzute în prezenta hotărâre, se realizează prin intermediul certificatului digital al Uniunii Europene privind COVID-19 sau, în cazul persoanelor fizice provenite din state ale căror autorități nu emit certificate digitale ale Uniunii Europene privind COVID-19 sau documente compatibile cu aceste certificate, dovada se realizează prin intermediul unui document, pe suport hârtie sau în format electronic, care să ateste vaccinarea, prezentat în limba țării unde a fost administrat vaccinul și în limba engleză.

(2) Dovada confirmării pentru infecția cu virusul SARS-CoV-2, necesară în vederea aplicării excepțiilor prevăzute în prezenta hotărâre, se realizează prin intermediul certificatului digital al

Uniunii Europene privind COVID-19 sau, în cazul persoanelor fizice provenite din state ale căror autorități nu emit certificate digitale ale Uniunii Europene privind COVID-19 sau documente compatibile cu aceste certificate, dovada se realizează prin intermediul unui document, pe suport hârtie sau în format electronic, care să ateste rezultatul pozitiv al testului RT-PCR, prezentat în limba țării unde a fost administrat vaccinul și în limba engleză.

(3) Dovada testării pentru infecția cu virusul SARS-CoV-2, necesară în vederea aplicării excepțiilor prevăzute în prezenta hotărâre, se realizează prin intermediul certificatului digital al Uniunii Europene privind COVID-19 sau, în cazul persoanelor fizice provenite din state ale căror autorități nu emit certificate digitale ale Uniunii Europene privind COVID-19 sau documente compatibile cu aceste certificate, dovada se realizează prin intermediul unui document, pe suport hârtie sau în format electronic, care să ateste rezultatul negativ al unui test RT-PCR pentru infecția cu virusul SARS-CoV-2 efectuat cu cel mult 48/72 de ore înaintea îmbarcării (pentru cei care călătoresc cu mijloace de transport în comun) sau intrării pe teritoriul național (pentru cei care călătoresc cu mijloace proprii) și prezentat în limba țării unde a fost efectuat testul și în limba engleză.

Art. 6. — (1) Pentru situații deosebite care vizează participarea la evenimente familiale legate de naștere, căsătorie sau deces, deplasări pentru intervenții/tratamente medicale în cazuri care nu suportă amânare, cum ar fi afecțiuni oncologice, insuficiență renală cronică în program de hemodializă, fără a se limita la acestea, preschimbare documente de identitate, părăsirea țării, prezentarea la centrul de vaccinare conform programării în vederea vaccinării ș.a., poate fi analizată suspendarea temporară a măsurii de carantină, pe baza documentelor justificative.

(2) Analiza situațiilor prevăzute la alin. (1) este realizată la nivelul centrelor județene de coordonare și conducere a intervenției, iar cazurile considerate ca justificate pot face obiectul suspendării temporare a măsurii de carantină, prin decizie cu caracter individual emisă de direcția de sănătate publică.

(3) În decizia de suspendare se vor menționa, în mod obligatoriu, intervalul de timp pentru care aceasta se aplică și măsurile de prevenire a răspândirii noului coronavirus SARS-CoV-2.

Art. 7. — (1) Se aprobă Lista cu clasificarea țărilor/teritoriilor în funcție de rata de incidență cumulată, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, în vederea stabilirii persoanelor care sosesc în România din acestea și cu privire la care se instituie măsura carantinei.

(2) Lista prevăzută la alin. (1) intră în vigoare începând cu data de 9.01.2022, ora 00,00.

Art. 8. — (1) Prezenta hotărâre intră în vigoare începând cu data de 9.01.2022, ora 00,00.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, Hotărârea Comitetului Național pentru Situații de Urgență nr. 43/2021 privind aprobarea listei țărilor/teritoriilor de risc epidemiologic ridicat, criteriile pe baza cărora se stabilesc acestea, precum și a regulilor de aplicare a măsurii carantinei asupra persoanelor care sosesc din acestea în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 658 din 2 iulie 2021, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

Art. 9. — Durata carantinei instituite prin decizii emise anterior intrării în vigoare a prezentei hotărâri se reduce conform termenelor prevăzute la art. 1.

Art. 10. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și se comunică tuturor componentelor Sistemului Național de Management al Situațiilor de Urgență, pentru punere în aplicare prin ordine și acte administrative ale conducătorilor acestora.

Președintele Comitetului Național pentru Situații de Urgență,

PRIM-MINISTRU

NICOLAE-IONEL CIUCĂ

București, 7 ianuarie 2022.

Nr. 2.

LISTA
cu clasificarea țărilor/teritoriilor în funcție de rata de incidență cumulată

Stat/Zonă/Teritoriu	Rata de incidență cumulată la 1.000 de locuitori*
Zona roșie	
Aruba	48,4
Andorra	45,2
Insula Man	41,1
San Marino	38,5
Puerto Rico	37,5
Guernsey	35,2
Danemarca	33,5
Insulele Feroe	33,4
Gibraltar	32,8
Curaçao	31,4
Cipru	29,2
Islanda	27,9
Marea Britanie**	27,5
Jersey	27,2
Insulele Virgine ale Statelor Unite	25,0
Malta	24,4
Franța	24,4
Elveția	23,4
Grecia	22,8
Spania	22,8
Irlanda	22,4
Monaco	22,1
Portugalia	20,1
Muntele Negru	19,6
Sint Maarten	18,6
Bonaire, Saint Eustatius și Saba	18,2
Groenlanda	16,9
Liechtenstein	14,5
Luxemburg	13,3
Insulele Mariene de Nord	13,2
Statele Unite ale Americii	12,9
Italia	12,7
Seychelles	11,4
Croația	11,4
Olanda	10,7
Belgia	10,7
Insulele Cayman	10,6
Insulele Turks și Caicos	10,0
Australia	9,8
Capul Verde	9,0
Norvegia	8,9
Slovenia	8,8
Finlanda	8,5
Suedia	8,5
Saint Kitts și Nevis	8,5
Botswana**	8,4
Estonia	8,1
Bermuda	8,1
Lituania	7,7
Argentina	7,6

Stat/Zonă/Teritoriu	Rata de incidență cumulată la 1.000 de locuitori*
Slovenia	7,3
Cehia	7,1
Georgia	7,1
Canada	6,8
Barbados	6,7
Insulele Virgine Britanice	6,0
Anguilla	5,5
Belize	5,4
Eswatini**	5,4
Letonia	5,2
Trinidad și Tobago	5,1
Israel	5,0
Germania	4,8
Turcia	4,8
Liban	4,7
Polonia	4,4
Austria	4,3
Namibia**	4,0
Maldive	3,9
Panama	3,6
Saint Lucia	3,5
Ungaria	3,5
Uruguay	3,5
Bulgaria	3,4
Africa de Sud**	2,7
Iordania	2,5
Zambia**	2,3
Lesotho**	2,0
Zimbabwe**	1,5
Mozambic**	1,0
Malawi**	0,6
Angola**	0,5
Brazilia**	0,2
India**	0,1
Nepal**	0,1
Zona galbenă	
Serbia	2,9
Bahrain	2,8
Fiji	2,6
Comore	2,6
Emiratele Arabe Unite	2,6
Vietnam	2,5
Federația Rusă	2,3
Bosnia și Herțegovina	2,2
Macedonia de Nord	2,1
Saint Vincent și Grenadine	2,1
Qatar	2,0
Mauritius	1,9
Laos	1,8
Montserrat	1,8
Albania	1,8

Stat/Zonă/Teritoriu	Rata de incidență cumulată la 1.000 de locuitori*
Dominica	1,8
Guam	1,8
Belarus	1,7
Columbia	1,6
Zona verde	
Ucraina	1,5
Malaysia	1,4
Coreea de Sud	1,4
Bolivia	1,4
Jamaica	1,3
Republica Moldova	1,2
Libia	1,2
Noua Caledonie	1,2
Republica Dominicană	1,2
Peru	1,2
Guyana	1,2
Bahamas	1,1
Kuweit	1,0
Chile	1,0
Rwanda	0,9
Ecuador	0,9
Palestina	0,8
Singapore	0,7
România	0,7
Azerbaidjan	0,7
Kenia	0,7
Sao Tome și Principe	0,7
Tunisia	0,7
Thailanda	0,6
Antigua și Barbuda	0,6
Togo	0,6
Mongolia	0,5
Ghana	0,5
Suriname	0,5
Mauritania	0,5
Armenia	0,4
Burundi	0,4
Grenada	0,4
Kazahstan	0,4
Mexic	0,4
Maroc	0,4
Etiopia	0,4
Coasta de Fildeș	0,4
Costa Rica	0,4
Sri Lanka	0,4
Congo	0,4
Uganda	0,4
Iran	0,3
Arabia Saudită	0,3
Cuba	0,3
Guatemala	0,3
Madagascar	0,2
Oman	0,2
Noua Zeelandă	0,2

Stat/Zonă/Teritoriu	Rata de incidență cumulată la 1.000 de locuitori*
Sudanul de Sud	0,2
Brunei Darussalam	0,2
Kosovo	0,2
Djibouti	0,2
Paraguay	0,1
Mali	0,1
Palau	0,1
Irak	0,1
Polinezia Franceză	0,1
Kârgâzstan	0,1
Egipt	0,1
Republica Democrată Congo	0,1
Filipine	0,1
Guineea Ecuatorială	0,1
Camerun	0,1
Liberia	0,1
Nigeria	0,1
Senegal	0,1
Sierra Leone	0,1
Venezuela	0,1
El Salvador	0,1
Algeria	0,1
Uzbekistan	0,1
Myanmar	0,1
Gambia	0,0
Honduras	0,0
Burkina Faso	0,0
Gabon	0,0
Sudan	0,0
Somalia	0,0
Pakistan	0,0
Bangladesh	0,0
Nicaragua	0,0
Taiwan	0,0
Afghanistan	0,0
Haiti	0,0
Niger	0,0
Bhutan	0,0
Benin	0,0
Yemen	0,0
Insulele Falkland (Malvine)	0,0
Siria	0,0
Eritreea	0,0
Vanuatu	0,0
Samoa	0,0
Papua Noua Guinee	0,0
Guineea Bissau	0,0
Cambodgia	0,0
Japonia	0,0
Timorul de Est	0,0
Indonezia	0,0
Tanzania	0,0
Guineea	0,0
Tadjikistan	0,0

Stat/Zonă/Teritoriu	Rata de incidență cumulată la 1.000 de locuitori*
Republica Centrafricană	0,0
Wallis și Futuna	0,0
Ciad	0,0
Tonga	0,0
Republica Populară Chineză	0,0

Stat/Zonă/Teritoriu	Rata de incidență cumulată la 1.000 de locuitori*
Vatican	0,0
Insulele Marshall	0,0
Micronezia	0,0
Insulele Solomon	0,0
Sahara de Vest	0,0

* Date publicate de ECDC joi, 6 ianuarie 2022, pentru perioada 20 decembrie 2021—2 ianuarie 2022.

** Ca urmare a detectării la populația umană a unor variante de virus SARS-CoV-2 cu transmitere mai ridicată.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
 C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
 Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
 Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
 Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

